

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Put Supavla 1

PRIJEMNI ŠTAMPILJ
REPUBLIKA HRVATSKA
376 HAKOM

Primljeno: 19.02.2021 . 07:57 h		
Klasifikacijska oznaka	Ustrojstvena jedinica:	
034-07/20-01/62	376-08	
Uredbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
437-21-03	1	

d2632529

U IME REPUBLIKE HRV

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sucu tog suda Leandri Mojtici te Ljiljani Lijić zapisničarki, u upravnom sporu tužitelja protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i davatelja poštanskih usluga, odlučujući o tužbi tužitelja, izvanraspravno 17. veljače 2021.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje Rješenja tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-20-12 od 12. svibnja 2020., kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporavanim Rješenjem tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-20-12 od 12. svibnja 2020. obustavljen je postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, i davatelja poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13.

Protiv osporavanog rješenja tužitelj je e-mail porukom podnio tužbu 7. kolovoza 2020. radi poništenja devet (9) rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, ovdje tužitelja, (list 2-30 spisa).

Rješenjem ovog Suda poslovni broj 18 UsI-600/20-3 od 9. listopada 2020. riješeno je da se razdvaja spis ovog Suda pod poslovnim brojem UsI-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno na način pobliže određen i sadržan u izreci citiranog rješenja (list 1 spisa), pa je tako točkom 6. izreke istog, riješeno da će se tužba protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, radi poništenja rješenja Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-20-12 od 12. svibnja 2020., a koje rješenje je predmet ovog upravnog spora, zvesti pod novi poslovni broj u upisnik ovog Suda.

Predmetna tužba je zavedena pod poslovnim brojem 3UsI-740/20.

Tužitelj u tužbi navodi da su navedenim pobijanim rješenjima, pa tako i rješenjem koje je predmet ovog upravnog spora, nezakonito obustavljeni postupci rješavanja sporova između tužitelja i Hrvatske pošte (dalje: HP-a, a budući da sva pobijana rješenja imaju istovjetne činjenične i pravne osnove, te da su donesena uz pogrešno i nepotpuno iznošenje činjeničnog stanja i uz pogrešno primjenu materijalnog prava, da tužitelj u zakonskom roku podnosi zajedničku tužbu.

Nadalje navodi kako u tužbi obrazlaže svoje navode u svezi osporavanog rješenja tuženika KLASA:UP/I-344-08/19-02/145, URBROJ: 376-04-20-7 od 1. lipnja 2020. označenog pod rednim brojem 1., a koji navodi da su u potpunosti primjenjivi za sva ostala osporavana rješenja, samo uz druge brojeve protokola i datume donošenja ranije poništenih odluka tuženika, kao i presuda Upravnog suda u Splitu, te podnesaka tuženika i tužitelja.

Navodi da je Presudom Upravnog suda u Splitu poslovni broj UsI-394/19-4 od 25. ožujka 2020. poništena ranije nezakonita odluka tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/145, Urbroj:376-04-19-4 od 23. srpnja 2019. u dijelu izreke navedenom pod točkom 2., te da je tuženiku naloženo da dostavi tužitelju svu dokumentaciju vezanu za provođenje internog postupka HP-a za preporučenu pošiljku prijamnog broja što da je tuženik djelomično i učinio, priloživši dostavljenu dokumentaciju uz zaključak Klasa: UP/I-344-08/19-02/145, Urbroj:376-04-14-05 od 13. svibnja 2020.

Nadalje navodi da budući da je dostavljena dokumentacija bila nepotpuna, neuredna i neažurirana, te da su se otvorila neka nova pitanja vezana uz dostavljenu dokumentaciju, da je tužitelj u svom podnesku tuženiku od 29. svibnja 2020. zatražio očitovanje i dostavu cjelokupne, uredne i ažurirane dokumentacije, na što da je tuženik u pobijanom rješenju obustavio postupak rješavanja spora između tužitelja i HP-a, odnosno da se odbio očitovati na pitanja tužitelja u odnosu na dostavljenu dokumentaciju, čime da je tuženik prekršio čl. 55. st. 3. Zakona o poštanskim uslugama (dalje: ZPU-a) koji propisuje da tuženik sve sporove između tužitelja i HP-a treba rješavati na transparentan, objektivan i nediskriminirajući način, a da je tuženik zapravo potpuno ignorirao tužitelja.

Ističe da je tuženik u obrazloženju pobijanog rješenja došao do pogrešnog zaključka da je tužitelj osporavao dostavljenu dokumentaciju i ranije provedeni interni postupak HP-a, a što je po mišljenju tužitelja, tuženiku poslužilo kao izlika da pitanja tužitelja u svezi dokumentacije poveže s točkom 1. svoje pravomoćne odluke od 23. srpnja 2019. u kojoj je tuženik odbio tužiteljev zahtjev za rješavanje spora kao neosnovan, protiv čega tužitelj nije podnosio tužbu Upravnom sudu u Splitu, budući da tužitelj nije osporavao dostavljenu dokumentaciju temeljem koje je HP proveo svoj interni postupak nego da je tvrdio da je ista nepotpuna, neuredna i neažurirana, te da se temeljem takve dokumentacije ne može izvesti nikakav zaključak o statusu predmetne pošiljke

Ističe kako tuženik obustavlja postupak rješavanja spora između njega i HP-a, odnosno da se odbija očitovati na pitanja iz podneska tužitelja od 29. svibnja 2020. u svezi dostavljene dokumentacije predmetne pošiljke iz istog razloga zbog kojeg je tužitelj skrivao zatraženu dokumentaciju, a što da je poništeno pravomoćnom presudom Upravnog suda u Splitu od 25. ožujka 2020., a to je, po mišljenju tužitelja, isključivo razlog favoriziranja HP-a na štetu tužitelja.

Tužitelj u odnosu na sva pobijana rješenja tuženika (ukupno 9 rješenja) ističe da ih je zaprimio 17. srpnja 2020., iako da su neka od njih donesena 25. travnja 2020., a osim pristiglih (pobijanih) rješenja u svezi ove upravne stvari, da je tužitelj tog 17. srpnja 2020. zaprimio od tuženika još 39 njegovih odluka, tako da ukupni broj zaprimljenih odluka iznosi čak 48!, da su neke od tih odluka donesene i prije više od šest mjeseci, što po mišljenju tužitelja znači da je tuženik namjerno odugovlačio sa slanjem nekih svojih odluka te da ih je namjerno poslao sve odjednom u tako velikom broju (48), a sve iz razloga da bi tužitelj imao što manje vremena za podnošenje novih pravnih lijekova protiv tuženikovih nezakonitih odluka, a što da je dokaz kršenja čl. 55. st. 3. ZPU-a.

Tužba tužitelja dostavljena je tuženiku na odgovor.

Tuženo tijelo u svom odgovoru na tužbu od 27. listopada 2020. je navelo da je tužba neosnovana, u bitnom navodeći kako je u provedenom upravnom postupku utvrdio sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta, poštujući pri tome načelo zakonitosti iz članka 5. i načelo utvrđivanja materijalne istine iz članka 8. ZUP-a

te da je osporavana odluka u svemu obrazložena i u skladu s odredbom članka 98. stavka 5. ZUP-a.

Da je u konkretnom slučaju presudom Upravnog suda u Splitu poništena točka 2. izreke Odluke tuženika poslovni broj KLASA: UP/1-344-08120-02/144, Urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019. te da je predmet vraćen na ponovni postupak; da je sukladno citiranoj presudi tuženik proveo ponovni postupak te da je tužitelju svojim Zaključkom dostavio traženu dokumentaciju temeljem koje je HP provela interni postupak i na temelju koje je tuženik odlučivao o osnovanosti tužiteljeva zahtjeva u prethodno provedenom postupku. Da je unatoč tome što je dio odluke tuženika kojom je odlučeno o osnovanosti zahtjeva tužitelja (i kojom je utvrđen sam status predmetne pošiljke) postao pravomoćan, tužitelj nakon zaprimanja predmetne dokumentacije u ponovljenom postupku, osporavao predmetnu dokumentaciju navodeći kako je ista nekompletna te da na temelju iste nije moguće utvrditi status pošiljke, navodeći kako HP nema sustav obilježavanja, odnosno klasificiranja pošiljaka zbog čega da je zahtijevao dostavu klasifikacijskog obilježja.

Obzirom na navedeno tuženik posebno ističe kako je člankom 9. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09, dalje: ZUP-a) određeno da je službena osoba javnopravnog tijela (a ne korisnik/tužitelj) ona, koja samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku te na temelju tako utvrđenih činjenica rješava upravnu stvar.

Da obzirom da je iz dostavljene dokumentacije bilo nedvojbeno razvidno da se radilo o preporučenoj pošiljci s povratnicom pošiljatelja Vodovod i vodoopskrba Split d.o.o., a da tužitelj u ranije provedenom postupku nije osporavao dio odluke tuženika kojim je utvrđeno da je ugovorena poštanska usluga preporučene pošiljke s povratnicom izvršena cjelovito, već da je isti samo osporavao točku dva izreke rješenja kojom je odbačen njegov zahtjev za dostavom dokumentacije na temelju koje je zainteresirana osoba u svom internom postupku utvrdila da se radi o navedenoj vrsti pošiljke, da je tuženik nakon dostave predmetne dokumentacije tužitelju utvrdio kako nisu ispunjene zakonske pretpostavke za daljnje vođenje postupka te da je sukladno članku 46. stavak 5. ZUP-a, postupak obustavio.

Dodatno, da je tužitelj u osporavanoj odluci također obaviješten da klasifikacijski sustav HP i pitanja koja se odnose na način provođenja internog postupka pri HP ne predstavljaju jedan od razloga za podnošenje prigovora koji su propisani člankom 54. stavak 1. ZPU-a.

U odnosu na navode tužitelja koji se odnose na dostavu odluka tuženika, putem vlastite dostavne službe., tuženik ističe, kako je u konkretnom slučaju odlučeno da se izvrši postupak samodostave, koja se prema odredbama članka 2. stavak. 1. točka 21. ZPU-a ne smatra poštanskom uslugom. Dodatno naglašava, kako je tuženik, navedeni postupak samodostave u konkretnom slučaju izvršio isključivo vodeći se načelom ekonomičnosti, sve kako bi smanjio troškove dostave budući da je tuženik od strane tužitelja zaprimio preko dvjesto (gotovo istovjetnih) zahtjeva, što u konačnici iziskuje veći broj postupaka dostave, osim toga da su u konkretnom slučaju uzete su u obzir i postojeće okolnosti do kojih je došlo zbog epidemije bolesti Covida-19, a također da su uzeti u obzir i sami zahtjevi tužitelja, iz kojih je bilo razvidno da je za tužitelja od važnosti i značaja navođenje preciznih podataka koji se odnose na postupak druge dostave.

Slijedom navedenog, tuženik smatra da je osporavano rješenje zakonito, radi čega je predložio da Sud na temelju članka 57. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14 i 94/16 i 29/17) odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Podneskom od 28. siječnja 2021. zaprimljenim putem e-poruke tužitelj je naveo kako Sud u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari odlučuje o nepostojećoj tužbi tužitelja protiv jedne odluke tuženika, budući da je tužitelj podnio jednu tužbu protiv devet (9) odluka tuženika, a da je Sud nezakonito postupio kad je bez suglasnosti tužitelja razdvojio predmet

pod poslovnim brojem UsI-600/20 na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno te na taj način da je nezakonito i bez suglasnosti tužitelja izmijenio njegov tužbeni zahtjev.

Pored navedenog tužitelj se istim podneskom očitovao na odgovor na tužbu tuženika te ga u cijelosti osporio prigovarajući utvrđenom činjeničnom stanju te primjeni materijalnog prava te je u cijelosti ustrajao u navodima tužbe (list 22-23 spisa).

Kako u konkretnom slučaju činjenice među strankama nisu sporne, te kako tužitelj u tužbi, a ni tuženik u odgovoru na tužbu nisu predložili izvođenje dokaza, Sud je premetni spor odlučio riješiti bez rasprave, a sve na temelju odredbe čl. 36. ZUS-a.

Sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem isprava priloženih spisu, kao i dostavljenom spisu tuženog tijela koji je ovom Sudu dostavljen uz odgovor na tužbu i svih isprava koje su istom priložene.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, sukladno odredbi članka 55. stavak 3. ZUS-a, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Predmet spora je ocjena zakonitosti osporavanog rješenja tuženog tijela Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-20-12 od 12. svibnja 2020.

Među strankama je sporno je li zakonito i pravilno osporavanim rješenjem obustavljen postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, i davatelja poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13.

Konačno, među strankama je sporno je li u ponovljenom postupku, u izvršenju presude ovog Suda poslovni broj UsI-393/19-6 od 19. prosinca 2019. postupljeno po pravnom shvaćanju i primjedbama Suda sadržanim u citiranoj presudi.

Ocjenjujući zakonitost osporavanog rješenja, po ocjeni ovog Suda u konkretnom slučaju i predmetnoj upravnoj stvari nije povrijeđen Zakon na štetu tužitelja, kako to isti neosnovano smatra, već je na temelju pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja doneseno rješenje koje tužitelj predmetnom tužbom neosnovano osporava.

Prvenstveno valja istaći da neosnovano tužitelj u svom podnesku od 28. siječnja 2021., kojeg je ovom Sudu dostavio e-mail porukom, navodi da Sud u konkretnom slučaju postupa i odlučuje o nepostojećoj tužbi tužitelja budući da je tužitelj podnio jednu tužbu protiv devet (9) odluka tuženika, a da je Sud nezakonito postupio kad je bez suglasnosti tužitelja razdvojio predmet pod poslovnim brojem UsI-600/20 (list 1 spisa) na način da će se po tužbi tužitelja postupati odvojeno te na taj način da je nezakonito i bez suglasnosti tužitelja izmijenio njegov tužbeni zahtjev.

Ovo stoga što je odredbom članka 3. st. 1 točkom 1. Zakona o upravnim sporovima izričito propisano da je predmet upravnog spora ocjena zakonitosti pojedinačne odluke kojom je javnopravno tijelo odlučilo o pravu, obvezi ili pravnom interesu stranke u upravnoj stvari (upravni akt) protiv koje nije dopušteno izjaviti redoviti pravni lijek.

Dakle, u upravnom sporu se odlučuje o zakonitosti pojedinačnog upravnog akta, u konkretnom slučaju o zakonitosti rješenja tuženog tijela Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-20-12 od 12. svibnja 2020. koje je doneseno u izvršenju presude ovog suda poslovni broj UsI-393/19-6 od 19. prosinca 2019.

Tužitelj jednom tužbom ne može osporavati devet (9) različitih pojedinačnih odluka, devet različitih upravnih akata, a kako to neosnovano smatra tužitelj, o čemu je brojna upravno sudska praksa već izrazila svoje pravno shvaćanje u mnogobrojnim sudskim odlukama.

Nadalje, ukoliko tužitelj nije podnio tužbu protiv predmetnog upravnog akta i to rješenja tuženog tijela Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-20-12 od 12. svibnja 2020., koje rješenje je predmet ocjene zakonitosti u ovom upravnom sporu, tužitelj je vrlo jednostavno podneskom mogao izvijestiti Sud kako povlači tužbu u odnosu na predmetni upravni akt, a sve pozivom na odredbu čl. 41. ZUS-a, međutim što tužitelj nije učinio.

Nadalje, nesporno je da je osporavano rješenje tuženog tijela UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-20-12 od 12. svibnja 2020. doneseno u izvršenju presude ovog Suda poslovni

broj UsI-393/19-6 od 19. prosinca 2019., a koja presuda je priložena spisu tuženog tijela koji je Sudu dostavljen uz odgovor na tužbu.

Naprijed citiranom pravomoćnom presudom ovog Suda poništena je točka 2. izreke Odluke tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019. i u navedenom dijelu predmet je vraćen na ponovni postupak.

Naime, Odlukom tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019. u točki 1. izreke odbijen je kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručenja preporučene pošiljke broj: dok je pod točkom 2. izreke u ostalom dijelu zahtjev za rješavanjem spora korisnika poštanskih usluga odbačen kao nedopušten.

U obrazloženju citirane presude, u izvršenju koje je i doneseno osporavano rješenje koje je predmet ovog upravnog spora, Sud je u bitnom naveo:

„U odnosu na točku 2. izreke odluke kojom je odbačen prijedlog tužitelja za dostavom tražene dokumentacije, Sud ističe da se tuženik isključivo pozvao na odredbu članka 55. ZPU-a, ali se uopće nije očitovao na predmetni dio zahtjeva kojim je tužitelj tražio dostavu dokumentacije temeljem koje je HP provela interni postupak, radi čega zakonitost odluke u navedenom dijelu nije moguće ispitati, jer ista nije sukladna odredbi članka 98. ZUP-a i članka 55. stavak 8. ZPU-a, kojom je propisano da odluka Agencije mora biti detaljno obrazložena.

Slijedom navedenog, a budući da osporena odluka tuženika u navedenom dijelu nije zakonita, valjalo je, na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a, odlučujući u granicama tužbenog zahtjeva sukladno članku 31. stavkom 1. ZUS-a, poništiti točku 2. izreke odluke tuženika, s tim da je predmet bilo potrebno vratiti tuženiku na ponovni postupak.

U ponovnom postupku tuženik je dužan ponovno odlučiti o navedenom dijelu zahtjeva tužitelja, pri čemu će odluku valjano obrazložiti, pridržavajući se pritom pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda, u skladu s odredbom članka 81. stavka 2. ZUS-a.“

U ponovnom postupku, u izvršenju naprijed citirane presude, tuženo tijelo je tužitelju dostavilo dokumentaciju na temelju koje je HP proveo svoj interni postupak, te je na ta način postupilo po uputi sadržanoj u naprijed citiranoj presudi ovog Suda.

Pored navedenog, valja istaći da tuženo tijelo u osporavanom rješenju pravilno i osnovano ističe da je tužitelju dostavljena interna službena dokumentacija HP na temelju koje je nesporno utvrđeno kako se u konkretnom slučaju radilo o običnoj preporučenoj pošiljci, a što je razvidno i kao nesporno utvrđeno uvidom u isprave koje su priložene spisu tuženog tijela.

Također se ističe da se pravilno tuženo tijelo u svom odgovoru na tužbu poziva na odredbu čl. 9. Zakona o općem upravnom postupku (NN br. 47/09, dalje: ZUP-a) kojom je propisano da službena osoba javnopravnog tijela, a ne korisnik, u konkretnom slučaju tužitelj, samostalno utvrđuje činjenice i okolnosti u postupku te na temelju tako utvrđenih činjenica rješava upravnu stvar.

Nadalje, u skladu s navedenim, pravilno tuženo tijelo navodi da unatoč tome što je dio Odluke tuženika Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019., kojom je odlučeno o osnovanosti zahtjeva korisnika, ovdje tužitelja, te kojom Odlukom je utvrđen sam status predmetne pošiljke, postao pravomoćan, tužitelj neosnovano nakon zaprimanja predmetne dokumentacije u ponovljenom postupku, osporava predmetnu dokumentaciju navodeći kako je ista nekompletna te da na temelju iste nije moguće utvrditi status pošiljke, navodeći kako HP nema sustav obilježavanja, odnosno klasificiranja pošiljaka zbog čega da je zahtijevao dostavu klasifikacijskog obilježja.

Slijedom naprijed navedenih nespornih utvrđenja, tuženo tijelo je u cijelosti postupilo po pravnom shvaćanju i primjedbama Suda sadržanim u citiranoj presudi, te je pravilno

postupilo kada je obustavilo predmetni postupak rješavanja spora između korisnika ovdje tužitelja, i davatelja poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13, pravilnom primenom odredbe čl. 46. stava 5. ZUP-a.

Odredbom čl. 45. st. 5. ZUP-a propisano je kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, rješenjem će se obustaviti postupak.

Stoga, a kako je u ponovljenom postupku, u izvršenju naprijed citirane presude, HAKOM, ovdje tuženik, korisniku, ovdje tužitelju, dostavio traženu dokumentaciju, te cijeneći činjenicu da je dio predmetne Odluke i to točka 1. izreke Odluke HAKOM-a Klasa: UP/I-344-08/19-02/144, Urbroj: 376-04-19-4 od 19. srpnja 2019., kojom je odbijen kao nesonovan zahtjev za rješavanje spora ovdje tužitelja s davateljem poštanskih usluga HP-Hrvatska pošta d.d., Zagreb, Jurišićeva 13, u vezi s rješavanjem prigovora zbog neobavljene ugovorene usluge uručjenja preporučene pošiljke broj: postao pravomoćan, a koja činjenica među strankama nije sporna, to je osnovano, pravilno i zakonito tuženo tijelo zaključilo kako više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka, a sve u skladu s odredbom čl. 46. stavak 5. ZUP-a.

Ostali navodi tužitelja nisu od utjecaja na drugačije odlučivanje u ovom upravnom sporu, budući je osporavano rješenje doneseno na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja, uz pravilnu primjenu mjerodavnih odredbi Zakona, pri čemu nisu povrijeđena pravila postupka koja bi bila od utjecaja na drugačije odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari.

Nisu ostvareni niti razlozi ništavosti osporavanog rješenja iz članka 128. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09) na koje ovaj Sud sukladno odredbi članka 31. stavak 2. ZUS-a pazi po službenoj dužnosti, radi čega je valjalo pozivom na odredbu članka 57. stavak 1. (Narodne novine, broj: 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17) odbiti tužbeni zahtjev tužitelja te odlučiti kao u izreci.

Odluka o troškovima spora je izostala obzirom da stranke trošak nisu popisale ni zatražile.

U Splitu 17. veljače 2021.

S U D A C

Leandra Mojtić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda za Visoki upravni sud, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje presude.

Za točnost otpisanka – ovlaštení službenik

